Π. Χρ. Παναγιάρου Βοσκοπούλου
Πειραιῶς 27.

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ἑνώσεων Τραπεζῶν	δρ. 300
Κοινοτήτων, Ἐπαγγελ. Ὀργανώσεων	» 200
Ἰδιωτῶν ἐσωτ. ἐτησ.	» 50
» » ἐξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν χώρου	» 1
Κοινωνικὰ	» 15

Ἐμβάσματα, ἀλληλογραφία: Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ Ἡγουμενίτσαν

Ἱδρύθη τὸ 1935—Περίοδος Γ'. Ἀριθμὸς φύλλου 291]22 | ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντὴς Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

"ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΛΑΣ ΜΩΡΑΝΘΗ...,,

Τὴν 28ην Μαρτίου ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Πλημμελείου Ἡγουμενίτσης ἡ ὑπόθεσις Βάλτου Ραγίου. Εἷς ὑπάλληλος καὶ δύο ἰδιῶται εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, οἱ ὁποῖοι εἶχον κριθῆ προφυλακιστέοι.

Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς: Τὸ 1951 διετέθησαν δρχ. 40.000—ποσὸν διπλάσιον ἀπὸ τὸ κατ' ἔτος διατιθέμενον—διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποστραγγιστικῶν ἔργων εἰς τὸν Βάλτον Ραγίου καὶ ἔγιναν τόσον πλημμελῶς τὰ ἔργα, ὥστε ἀντὶ ἀποστραγγίσεως ἐγένετο πλημμύρα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ζημιωθοῦν πλέον τῶν 500 ἀγρ. οἰκογενειῶν, διότι ὁ Βάλτος δὲν ἐσπάρη. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι μὲ τὰς 40.000 δραχμὰς δὲν ἐτελειοποιήθη οὔτε εἷς αὐλαξ ἐκ τῶν τριῶν ποὺ διασχίζουν τὸν Βάλτον. Ἀντιθέτως, τὸ 1953, διετέθη τὸ ἴδιον ποσὸν, ἐξετελέσθη ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνείδητος ἐργασία—διότι τὴν ἐποπτεύει ὑπάλληλος—καὶ ἐξεκαθαρίσθησαν ὅλοι οἱ χάνδακες, ἐπερίσσευσαν δὲ καὶ 5.000 δρχ. δαπανηθεῖσαι διὰ τὴν καλοκαιρινὴν συντήρησιν. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἔλαβον χώραν ἀτασθαλίαι.

Αἱ ἀτασθαλίαι αὗται κατηγγέλθησαν δημοσιογραφικῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μας ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἠπειρ. Ἀγῶνος» Ἰωαννίνων. Διὰ τῶν Δημοσιευμάτων ἐκαλεῖτο ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Κόπανος νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ποινικὴν Δικαιοσύνην. Ὅλως παραδόξως καὶ διὰ λόγους ἀνεξηγήτους τότε, ὁ κ. Νομάρχης δὲν ἤθελε νὰ κινηθῆ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν ἔχει στοιχεῖα καταχρήσεων καὶ τὰ ἔργα καλῶς ἔγιναν, ὡς ἀνέφερεν ὁ ὑπόλογος τεχνικὸς ὑπάλληλος!!

Ὑπὸ τὴν Δημοσιογραφικὴν πίεσιν καὶ πρὸ τῶν ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων τοῦ Δ)τοῦ μας, ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία καὶ βραδέως δυστυχῶς ἐκινήθη τότε καὶ μόλις πρὸ διετίας μὲ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ Πρωτοδικείου μας διὰ νέων Δικαστῶν, ἤρχισεν ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις, διαρκέσασα ἐπὶ μακρόν, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς ὑποθέσεως.

Ἀπὸ τότε ποὺ ἐδημιουργήθη ἡ βρωμερὰ αὐτὴ ὑπόθεσις ἔκαμε τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἡ στάσις τοῦ κ. Νομάρχου, ἔναντι τοῦ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος. Παντοῦ ἠκούοντο τὰ δυσμενέστερα σχόλια διὰ τὴν στάσιν του. Ἀνέμενεν ὁ λαὸς—καὶ πολὺ δικαίως—τὴν ἄμεσον παρ' αὐτοῦ ἐπέμβασιν διὰ τῆς κατασχέσεως τῶν καταστάσεων πληρωμῆς καὶ παραπομπὴν αὐτεπαγγέλτως τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Δικαιοσύνην πρὸς διαλεύκανσιν. Καὶ εἰς τὸν καταγγείλαντα τὴν πρᾶξιν ἀκόμη ἐδημιουργήθη ἕνα μεγάλο ἐρώτημα: Τί νὰ συμβαίνῃ ἄρα γε, ὥστε ὁ κ. Νομάρχης νὰ μὴ κάμῃ, ὡς ὤφειλε, τὸ καθῆκον του; Ποίους λόγους εἶχε νὰ δημιουργήσῃ διὰ τῆς στάσεώς του τὴν ἐντύπωσιν ὅτι προσεπάθει νὰ συγκαλύψῃ τοὺς ὑπευθύνους τῶν καταγγελθεισῶν δημοσία πλαστογραφιῶν κλπ; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν ἠδύνατο νὰ δοθῆ ἀπάντησις.

Τὸ μυστήριον αὐτὸ διελευκάνθη ἤδη κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν δεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ τὰ κατατεθέντα. Ἐλέχθη παρ' ἑνὸς μάρτυρος καὶ ὑπεστηρίχθη παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου ὅτι, ἐντολῇ ἢ ἐν γνώσει τοῦ κ. Νομάρχου, συνετάγησαν πλασταὶ καταστάσεις πληρωμῆς ἐργατῶν, ἀνεγράφησαν ὀνόματα καὶ ἐτέθησαν καὶ ὑπογραφαὶ ἐξοφλήσεως ἡμερομισθίων, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανεὶς ἐργασθῆ, πρὸς δικαιολόγισιν ποσοῦ 4 500 δρ. τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ δικαιολογηθῆ ὡς δαπανηθὲν ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, λόγῳ λήξεως τοῦ Οἰκ ἔτους. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην παρατυπίαν. Τὸ δικαιολογηθὲν ὅμως τοῦτο ποσὸν κατὰ τρόπον ἀντικανονικόν, διετέθη, ὡς ἐλέχθη, εἰς τὸ ἔργον Βάλτου Ραγίου, χωρὶς νὰ γίνῃ δημοπρασία ἢ ν' ἀσκηθῆ οὐσιώδης ἔλεγχος διὰ τὴν διάθεσίν του. Δευτέρα παρατυπία αὐτή. Καὶ ὡς συνεργὸς εἰς τὰς παρατυπίας ταύτας, φέρεται ὁ κ. Κόπανος. Ἔτσι ἐξήγησεν ἡ κοινὴ γνώμη, ποὺ ἤκουσε κατάπληκτος τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἀποκαλύψεις, τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κόπανος ἀπέφευγε νὰ ζητήσῃ τὴν ἄσκησιν Ποιν. Ἀγωγῆς. Ἀσφαλῶς κανεὶς δὲν διενοήθη ν' ἀποδώσῃ δόλον εἰς αὐτόν. Ἐκινήθη ἐκ καλοῦ συνειδότος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς καλλιεργητὰς τοῦ Βάλτου Ραγίου. Ἡ ὅλη ἐνέργειά του ὅμως εἶναι κατακριτέα. Διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ διακυβεύσῃ τὴν τιμήν καὶ ὑπόληψίν του διὰ νὰ κάμῃ καλὸ εἰς τοὺς ἄλλους. Διότι ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ παρατυπία ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ ἄλλους ἐκτελεστάς, ὡς ἔγινε καὶ τὸ 1953, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐξεμεταλλεύοντο μίαν τυπικὴν παράβασιν, βαρύνουσαν κυρίως τὸν κ. Νομάρχην, διὰ νὰ εὑρύνουν τὴν πλαστογραφίαν καὶ νὰ διαπράξουν ἀπάτας, δι' ἃς καὶ κατηγοροῦνται, ἔχοντες προφανῶς ἐν τῷ ὅτι θὰ ἐκαλύπτοντο, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀληθείας θὰ ἐξέθετε καὶ τὸν κ. Νομάρχην ἀνεπανορθώτως.

Ἐάν, κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθ' ἣν θὰ κληθῆ νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁ τέως Νομάρχης κ. Κόπανος, ἐξακριβωθῆ ὅτι τὰ λεχθέντα κατὰ τὴν ἄνω δικάσιμον, ἔχουσιν ἀληθείας, δημιουργεῖται ἀσφαλῶς ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς νοσεῖ. Ἀλλὰ καὶ ἠθικαὶ εὐθύναι διὰ τὸν κ. Νομάρχην γεννῶνται.

Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ἐδικάζοντο καὶ 13 ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ πλαστογραφίας θὰ ἔχωμεν πλήρη εἰκόνα ἀποσυνθέσεως τῆς Κρατικῆς μηχανῆς. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ προκαλεῖ θλιβερὰ συμπεράσματα διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου οἱ ὑπάλληλοι διὰ τῶν πράξεών των ἐκθέτουν τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρον τούτου καὶ κλονίζουν τὴν πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἐπισύροντες ἐπὶ πλέον καὶ δυσμενῆ σχόλια εἰς βάρος τῆς ἰδικῆς των τιμῆς καὶ ὑπολήψεως. «Ἀλλ' ὅταν τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται»;

Ἡ «Πανθεσπρωτική»

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ ΕΝ ΑΠΟΓΝΩΣΕΙ ΕΚΠΕΜΠΕΙ ΤΟ SOS

Σωρεία ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως τούτων ἐξεδόθησαν παρὰ τῶν Δημ. Ταμείων διὰ τὰ Ἐπαγγελματικὰ δάνεια.

Ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ.

Ἡ ἐφημερὶς αὐτή, προστάτις ὅλων τῶν Κοινωνικῶν τάξεων ἐν γένει, ἐπεκοινώνησε πρὸ ἡμερῶν μὲ τοὺς μανάβηδες τοῦ τόπου διὰ νὰ πληροφορηθῆ ἐὰν ὑπάρχῃ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ διὰ τὸ ἐπάγγελμάτων, ποὺ διαθέτει πρὸς πώλησιν λαχανικὰ καὶ ἄλλα εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Ἤκουσε κατάπληκτος τὴν πληροφορίαν ὅτι «ἔχουμε κρίσι, δὲν ἔχουμε δουλειές»! Καὶ τἄλεγαν αὐτὰ οἱ μανάβηδες, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἴπαμε, πωλοῦν εἴδη πρώτης ἀνάγκης καὶ εὐτελοῦς ἀξίας. Τὴν ἔλλειψιν πελατείας διεπίστωσεν ὁ ἴδιος ὁ Διευθυντής μας διότι, διερχόμενος τῆς λαχαναγορᾶς, ἀντελήφθη ὅτι εἰς ὅλα τὰ μανάβηκα δὲν ὑπῆρχε οὔτε εἷς πελάτης γιὰ ν' ἀγοράσῃ καὶ τὸ εὐτελέστερον εἶδος, τὸ σπανάκι, τὸ μαροῦλι, τὶς πατάτες κλπ.

Ὑπάρχει, λοιπόν, κρίσις καὶ διὰ τοὺς μανάβηδες. Τὸ τονίζομεν καὶ πάλιν: Καὶ οἱ μανάβηδες δὲν ἔχουν δουλειές. Αὐτὸ μαρτυρεῖ—δι' αὐτὸ τὸ τονίζομεν κατ' ἐπανάληψιν—ὅτι, ὅταν καὶ οἱ μανάβηδες ἔχουν κεσάτια, μπορεῖ νὰ φανταστῆ ὁ καθεὶς πόσον μεγαλείτερη εἶναι ἡ κρίσις στ' ἄλλα ἐπαγγέλματα. Δὲν ὑπερβάλλομεν τὰ πράγματα, διότι δὲν κάμνομεν ἀγῶνα κομματικὸν καὶ ἀντιπολιτευτικὸν κατὰ τῆς Κυβυρνήσεως. Διεκτραγωδοῦμεν τὴν κατάστασιν. Διερμηνεύομεν τὸν πόνον τοῦ ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως μαστιζομένου ἐπαγγελματικοῦ κόσμου. Ἐκδηλώνομεν, ὡς ὄργανον τῆς Δημοσίας γνώμης, τὴν ἀγωνίαν των διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς. Διατρανώνομεν τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ κόσμου, ἀδυνατοῦντος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς ΤΡΙΤΟΥΣ ἐνειλημμένας ὑποχρεώσεις, λόγῳ τῆς κρίσεως.

Καὶ, καθ' ὃν χρόνον παρουσιάζεται ζοφερὰ ἡ κατάστασις των καὶ τὰ γραφόμενά μας ἀποτελοῦν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς τραγικῆς των καταστάσεως, τὰ Δημ. Ταμεῖα ἐξέδωκαν σωρείαν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως διὰ τὰ ὀφειλόμενα παρ' αὐτῶν χρέη—«μᾶς βαράει καὶ μᾶς τὸ . . . σαμάρι στὸν σβέρκο» —λόγω ἐπαγγελματικοῦ δανείου!

Ἤδη κορυφοῦται ἡ ἀγωνία. Καὶ ἡ τραγική των θέσις καθίσταται ἀκόμη τραγικωτέρα. Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ ὀφειλόμενα. Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κ. κ. Διευθυντῶν τῶν Ταμείων νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν παροχὴν οἱασδήποτε εὐκολίας, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ὑψηλοτέραν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος. Ἀλλὰ καὶ τούτων εἶναι περιωρισμένα τὰ δικαιώματα. Ἐξαντλοῦν ὅλα τὰ ὅρια τῶν δικαιωμάτων των, ἀλλ' εἶναι ἀνεπαρκῆ νὰ θεραπεύσουν τὴν κατάστασιν κατὰ τρόπον ριζικώτερον.

Μόνον ἡ Κυβέρνησις εἶναι αὐτὴ ποὺ δύνατσι νὰ λάβῃ ριζικὰ μέτρα, ἐὰν δὲν θέλῃ—ὅπως καὶ δὲν θὰ θέλῃ—νὰ ἴδῃ τοὺς ἐπαγγελματίας νὰ περιέλθουν εἰς ρακώδη κατάστασιν οἰκονομικὴν καὶ νὰ ἴδῃ πολλαπλασιαζομένην τὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ λαοῦ

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπευθυνόμεθα Τὸ σῆμα *S.O.S.* τῶν ἐπαγγελματιῶν πρὸς αὐτὴν ἐκπέμπεται. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συναισθανθῆ τὰς εὐθύνας της ἔναντι τῶν διωκομένων. Ὀφείλει νὰ προβῆ εἰς γενναίαν χειρονομίαν, ἀποφασίζουσα τὴν διαγραφὴν τῶν τόκων πρωτίστως, διότι τὰ δάνεια αὐτά, ἐπιβαρυθέντα μὲ τοὺς πολυετεῖς τόκους σχεδὸν ἐτριπλασιάσθησαν.

Ἀναγνωρίζομεν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι Δισσεκατομμύρια πολλὰ παραμένουν εἰς χεῖρας μεγαλοκαρχαριῶν, ποὺ διαθέτουν κούρσες, πολυτελῆ μέγαρα καὶ γκαρσονιέρες, ὡς παγωμέναι πιστώσεις. Σ' αὐτοὺς νὰ στραφῆ. Καὶ εἰς τοὺς βιοπαλαιστὰς τῆς λαϊκῆς μάζης νὰ παράσχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ζήσουν μὲ ψωμὶ καὶ κρομμύδι.

Καὶ πρὸ πάσης ἄλλης σκέψεως καὶ ἐνεργείας, ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων διὰ νὰ πείσῃ τοὺς ψηφίσαντας αὐτὴν ὅτι αἰσθάνεται βαθεῖαν στοργὴν πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν κόσμον. Καὶ περιμένομεν . . .

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΝΑ ΔΙΟΡΙΣΘΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μία ἐκ τῶν κυρίων φροντίδων τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως Γ. Συνεταιρισμῶν Ἡγουμενίτσης—Φιλιατῶν, τῆς 9ης Ἀπριλίου πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ διορισμὸς Ὑπηρεσιακοῦ Διευθυντοῦ. Ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχε διορισθῆ τοιοῦτος, διότι ἡ συγκέντρωσις εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ δὲν ἀποβαίνει ἐπ' ὠφελεία τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ ὑπηρεσιακὸς Διευθυντὴς θὰ ἐπωμίζεται τὰς ἰδικάς του εὐθύνας, τὰς εὐθύνας τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ θὰ ἐπιτευχθῆ εὐρυθμοτέρα λειτουργία τῆς Ὀργανώσεως, ἀπαλλασσομένου τοῦ προέδρου καὶ τῶν Συμβουλίων διαφόρων ὀχλήσεων κλπ. Ὅ,τι δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὸ μέλλον, διότι ἡ ἐργασία τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι πολὺ σκληρὰ καὶ δύσκολος διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑνώσεως καὶ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Ὀργανώσεως.

Ὁ δρόμος Μενίνας Σκάλας Φιλιατῶν

Ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων κατήρτισε μελέτην διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πρεβέζης — Παραμυθιᾶς —Φιλιατῶν — Σαγιάδος, βάσει τῆς ὁποίας ἐσχεδιάζετο ἡ σύνδεσις διὰ Μενίνης—Παραποτάμου—Βρυσέλλας—Φιλιάταις—Σαγιάδα. Δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιμήκυνσις τῆς ὁδοῦ καὶ αἱ ἀνάγκαι μιᾶς μεγάλης περιοχῆς τῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν, τῆς περιοχῆς ἀπὸ Παλαιοχωρίου — Μουτζαρίου πρὸς Φιλιάτες (Σκάλας Φιλιατῶν), στερουμένης παντελῶς δημοσίου δρόμου.

Τὰ παράπονα τῶν κατοίκων, δίκαια κατὰ πάντα, διετυπώθησαν ἀρχικῶς πρὸς τὸν Διευθυντήν μας, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν Νομαρχιακὴν καὶ Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν, εἰς τὰς ὁποίας ἐξήγησε καὶ τὸ δίκαιον τῶν κατοίκων καὶ τὸ συμφέρον τῆς διελεύσεως τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς Σκάλας Φιλιατῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἤδη κατασκευάζεται ἡ γέφυρα παρὰ τὴν Μενίναν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ. Εἰς παρό-

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ (1941-1944)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς προηγούμενα φύλλα ἐδηλώσαμεν ὅτι θὰ φιλοξενήσωμεν κάθε διατριβὴν ποὺ ἀφορᾶ τοὺς προδότες τῆς κατοχῆς καὶ ἐζητήσαμε ἀπὸ τὸν καθένα νὰ μᾶς γράψῃ ὅ,τι γνωρίζει.

Συνεπεῖς πρὸς τὴν δήλωσίν μας φιλοξενοῦμεν ἐπιστολὴν σχετικὴν τοῦ συμπολίτου μας κ. Ι. Μοναστηριώτη. Δὲν ἔχω προσωπικὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων, διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὑρισκόμουνα εἰς Ἰταλίαν ὡς ὅμηρος. Καμμιὰ διάθεσις ἐπομένως νὰ θίξωμεν ὑπολήψεις. Δι' αὐτὸ καθ' ἕνας ποὺ νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρακαλεῖται νὰ μᾶς γράψῃ διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μοναστηριώτη, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος διατηροῦντες ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς ὡρισμένα σημεῖα αὐτῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Φίλε κ. Οἰκονομίδη,

Παρακολουθῶ τὴν στήλην τῆς ἐφημερίδος σας εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφετε ἢ μᾶλλον ζωγραφίζετε τοὺς βρωμεροὺς προδότας τῆς κατοχῆς 1940—45 καὶ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν ἔμπνευσίν σας καὶ ἐφ' ὅσον ζητᾶται νὰ σᾶς βοηθήσωμεν ὅλοι οἱ γνωρίζοντες τι διὰ νὰ συμπληρώσητε τὸ ἔργον σας ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ ἔλθω συνεπίκουρος τῆς προσπαθείας σας. Εἶχα τὴν τιμὴν μὲ τὴν κατοχὴν τοῦ Ἀπριλίου 1941 νὰ εἶμαι Δήμαρχος Ἡγουμενίτσης καὶ μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω ὅλους τοὺς κακοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ μελετήσω τὰ ποταπὰ ἔνστικτά των.—Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀναφέρω τὰ ὀνόματά των διότι τὰ ἀναφέρει ἡ ὑπ' ἀριθ 57)1946 ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων Ἰωαννίνων, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι εἰς χεῖρας τοῦ κ. Νομάρχου ἢ μᾶλλον τῶν ἑκάστοτε Νομαρχῶν διὰ νὰ γνωρίζουσιν τοὺς αἰσχροὺς αὐτοὺς Ἡγουμενιτσιῶτες, νὰ τοὺς ἀποστρέφωνται καὶ νὰ δίδωσιν διαταγὰς εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας νὰ μὴ τοὺς πλησιάζωσιν ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἀναισχύντως ἀκόμη καὶ τώρα τολμοῦν νὰ μπαίνουν μέσα στὰ Ἑλληνικὰ γραφεῖα Νὰ περιγράψω ἕνα κουρέα ὁ ὁποῖος ἐφώναζε, νὰ τὸ χέσω τὸ Ἑλλάδα σας, τὸ Μεταξᾶ σας, τὸ Βασιλέα σας, τὸ πίστι σας, ζήτω ὁ Ντοῦτσε' καὶ ὅταν κάποτε ἐξύρ ζε ἕνα μοιραρχον Ἕλληνα, τὸν ἀφῆκε μισὸν ξυρισμένον καὶ τοῦ εἶπε «σήκου νὰ ξυρίσω τὸν στρατιώτην Ἰταλόν» ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν τὸ ἐδέχθη Νὰ ἀναφέρω ὅτι τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου 42 ἦλθεν ὁ Ἰταλὸς ἀστυνόμος καὶ ἔκαμε ἔρευναν εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἤξηρεν εἰς ποῖον μέρος τοῦ συρταρίου εἶχα τοὺς χειρογράφους λόγους μου, τὰς εἰκόνας τοῦ Μεταξᾶ καὶ Βασιλέως, τοὺς καταλόγους διανομῆς βοηθημάτων ὅπου μοῦ ἔδιδε ὁ Μακαριώτατος διὰ νὰ δοσω στοὺς πτωχοὺς; Εἶχα τὴν ἀτυχίαν νὰ εἶμαι γείτων των καὶ ἤξευρα τὰ πάντα καλὰ καὶ κατεόπι-

Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα

ΕΝΑΣ ΛΙΒΕΛΛΟΣ

Εἰς τὸν λίβελλον, τὸν ὁποῖον ἐδημοσίευσε τὸ «Θεσπρωτικὸν Βῆμα» ἐναντίον τοῦ Διευθυντοῦ μας καὶ μὲ ὑπογραφὴν τοῦ τέως Δημοδιδασκάλου κ. Φώτη Μηλιώνη, θὰ δοθῆ συντόμως ἡ προσήκουσα ἀπάντησις.

Ἡ Διεύθυνσις

μοιον διάβημα προέβη μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Ἀθανασάκος. Εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀνακοινώσωμεν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Σκάλας Φιλιατῶν ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι συνεφώνησαν ἀπολύτως καὶ συντόμως θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου σχετικὴ ἔκθεσις τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Θεσπρωτίας.

Ὅπως τὰ προεβλέψαμεν..

Εἴχαμε εἴπη στοὺς Πολιτικοὺς παράγοντας ποὺ ἔδειξαν ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ πάρουν στὸν Συνδυασμὸν τῆς Δ. Ε. τὸν ἀποβληθέντα τοῦ Συναγερμοῦ κ. Παπασταύρου, τὰ ἑξῆς «Πάρτε τον, ἄν τὸν θέλετε. Καμμιὰ ἀντίρρησις ἀπὸ μᾶς. Προσέξετε ὅμως νὰ μὴ σκάψετε τὸν λάκκο τοῦ ἑαυτοῦ σας. Δὲν πρόκειται νὰ φέρη ψηφοφόρους τῆς Συναγερμικῆς παρατάξεως στὴν Δ. Ε. Τοὐναντίον θὰ πάρη ὡς ντόπιος τοὺς Σταυροὺς τῶν Δημοκρατικῶν καὶ θὰ πῆ στὸ τέλος πῶς τοὺς πῆρε προσωπικῶς ὁ ἴδιος. Δὲν θὰ ἀναγνωρίζη ὑποχρέωσι στὴν Δ. Ε. στὴν ὁποία ἀπὸ ἀνάγκη ἔρχεται νὰ στεγάσθῇ. Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ βγῇ αὐτὸς Βουλευτὴς καὶ σεῖς νὰ χάσετε. Προεργασία γιὰ τὸν ἑαυτό του ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Μὴ περιμένετε νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὸ σύνολον». Καὶ τὸν πῆραν. Καὶ τὰ πράγματα ἐξειλίχθησαν ὅπως τὰ προβλέψαμε. Στὸ φύλλο τῆς 1ης Μαρτίου τῆς ἐρημερίδος του ἔγραψε ὅτι χάρις σ' αὐτὸν ἐπετεύχθη ἡ ἐπιτυχία τῶν τριῶν Βουλευτῶν τῆς μειοψηφίας, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔπερναν τὰ Δ. Κόμματα τὸ 25 ο|ο κλπ !!

Εἴχαμε προβλέψη ἐπίσης ὅτι, ἐκλεγόμενος, δὲν θὰ συνετάσσετο εἰς τὰ Κόμματα τοῦ Κέντρου ἀλλὰ θὰ ἦτο ὁ καπετὰν ἕνας. Δὲν ἔμεινε τέτοιος γιατὶ ἐνετάχθη στὸ Ἀγρ. Κόμμα. Οἱ Πολιτικοὶ ποὺ ἔχασαν καὶ προπαντὸς ὁ κ. Στρουγγάρης «τὸ φυσᾶ καὶ δὲν κρυώνει». Εἶναι ἀργὰ ὅμως....

Νὰ ἐπανεξετασθῇ

Ὁ κ. Εὐ. Τσώνης ἀπὸ δεκαετίας κατέχει ἕνα Μουσουλμανικὸ χωράφι. Σωστὸ δὲν ἦτο νὰ τὸ ἔχη. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ μόνος πλούσιος ποὺ κατέχει Μ. χωράφι καὶ τὸ δουλεύει γιὰ τὸν ἑαυτό του. Τὸ ἄν δουλεύει ὁ ἴδιος ὡς γεωργὸς ἢ ἐπὶ πληρωμῇ δὲν ἔχει σημασίαν. Σημασίαν ἔχει τὸ ὅτι τὴν κάρπωσιν ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα τὴν ἔχει ὁ ἴδιος.

Ἐφέτος ὅμως ἔπρεπε κι' αὐτὸς κι' ἄλλοι σὰν κι' αὐτὸν νὰ παραδώσουν τὸ χωράφι διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἀκτήμονας. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία παραχωρητήριον δι' ἄλλον δὲν ἐξέδωκε. Ἦτο ἐξ ἄλλου καὶ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου ποὺ ἔλεγε νὰ καλλιεργηθοῦν οἱ ἀγροὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὰ εἶχον καλιεργήσει πέρυσι, γιατὶ θὰ ἐβράδυνε ἡ διανομή.

Ἐν τούτοις κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μόνον διὰ τὸν κ. Τσώνην ἡ ὑπηρεσία ἀξιοῖ νὰ παραδοθῇ σπαρμένος ὁ ἀγρός, ποὺ θὰ θερισθῇ ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, εἰς ἄλλον καὶ ὁ καλλιεργήσας τὸν ἀγρὸν νὰ πάρη τὰ ἔξοδα καλλιεργείας! Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ἀν δὲν γινόνταν ὁ καρπὸς θὰ ἐπέμενε ὁ ἄλλος νὰ πάρη τὸν ἀγρὸν καὶ νὰ πληρώση τὰ ἔξοδα καλλιεργείας; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Καὶ ποῦ ἀκούσθηκε αὐτὸ νὰ παρθῇ ἑτοιμο καλλιεργημένο χοράφι; Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται οὔτε στὴν Ἀβυσσηνία. Γι' αὐτὸ περιμένομεν ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην καὶ ἀπὸ τὸν κ. Ἀλεξανδρῆν νὰ ἐπανεξετάσουν τὸ ζήτημα.

Τυπογραφεῖον:
Διονυσ. Κ. Ἀμαράντου
Ἁγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

Τί μᾶς ἀπαντᾶ ὁ κ. Νομάρχης Πρεβέζης

Κον Δ[ντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Πανθεσπρωτικὴ»
Εἰς Ἡγουμενίτσαν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν σχολίων ὑμῶν δημοσιευθέντων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 289]19 τῆς 17 Μαρτίου ἐ, ἔ. φύλλον σας, ν' ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

1) Ἐκ γενομένης ἐρεύνης ἐπὶ τῶν παραπόνων διὰ τὴν χορήγησιν γάλακτος εἰς οἰκογενείας μαχομένων ἐκ τῆς περιοχῆς Πάργας ἐξηκριβώθη ὅτι, δυνάμει ἀποφάσεων τῆς παρ' ἡμῖν Δ.Ε.Π.Ο.Μ., στηριζοεένων εἰς τὸν Κανονισμὸν Ἐσωτερικῆς λειτουργίας ταύτης, προεκρίθη ἡ ἀντισυμπεπυκνωμένου γάλακτος παροχὴ ἴσης ἀξίας συμπληρωματικῆς ποσότητος σακχάρεως, ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης. Τὸ διαληφθέν μέτριον ὑπῆρξε γενικὸν διὰ τὸ σύνολον τῶν δικαιούχων οἰκογενειῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Νομοῦ ὑπηγορεύθη δ' ἐκ τῆς προτιμήσεως τῶν ἰδίων κατοίκων τῆς ὑπαίθρου.

2) Ὡς πρὸς τὴν ὁδὸν Πάργας—Ἁγίας—Πέρδικας, διανοιγεῖσαν ἄχρι τοῦ ἀκραίου ὁρίου τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ, διετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάτωθι μερίμνῃ τῆς καθ' ἡμᾶς Νομαρχίας, πιστώσεις:

1) Δραχμαὶ 115.000 κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1954—1955

2) Δραχμαὶ 50.000 κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1955—1956 ἐκ τοῦ Προγράμματος τῶν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ

3) Δραχμαὶ 70.000 κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1954—1955 ἐκ πιστώσεων τοῦ προγράμματος Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων.

Ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοῦ ταύτης ἕως ὅτου αὕτη καταστῇ βατὴ θ' ἀντιμετωπισθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ διὰ πιστώσεων τοῦ ταμείου Ὁδοποιΐας Πρεβέζης εἰς ὅπερ ὑπήχθη ὡς ἐπαρχιακὴ τοιούτη καὶ ὡς ἀποσταλῶσιν αἱ ζητηθεῖσαι πιστώσεις.

Ὁ Νομάρχης
Ἰωάν, Χασαπόπουλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 906

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν μεθ' ὁρίου ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου αἱ κάτωθι ἐργασίαι κεχωρισμένως ἑκάστη μὲ τὰ ἔναντι ἀναφερόμενα ποσά.

1) Συμπλήρωσις διανοίξεως ὁδοῦ Γραικοχωρίου—Ἁγ. Μαρίνης δρ. 50.000

2) Συμπλήρωσις ἐργασιῶν Διδακτηρίου Μαυρουδίου δρ. 20.000

3) Βελτίωσις βατότητος καὶ συμπλήρωσις διανοίξεως ὁδοῦ Μπογαζίου—Κεραμίτσης δρχ. 60 000

4) Συμπλήρωσις διανοίξεως ἀγροτικῆς ὁδοῦ Πετουσίου—Κόπρας—Παρδαλίτσης—Κουμαριᾶς δρχ. 50'000

5) Ἐπισκευὴ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγ. Κυριακῆς δρ. 20.000

6) Κατασευὴ Γεφύρας Ἁγίων Πάντων δρ. 20.000.

7) Συμπλήρωσις διανοίξεως καὶ βελτίωσις βατότητος ὁδοῦ Ἁγ. Πάντων—Πόβλας—Τσαμαντᾶ δρ. 50.000

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Θεσπρωτίας τὴν 12ην Ἀπριλίου 1956 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12 μ.μ' δι' ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα Ὁδοποιΐας καὶ Οἰκοδομικά.

Πλείοντες πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Θεσπρωτίας.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 30)3)56

Ὁ Νομομ)κὸς Θεσπρωτίας
(Λ. Χατζημμανουὴλ)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΟΝ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐδημοσιεύσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Κηφισσιᾷ Ἀθηνῶν ἄριστα ἐγκατεστημένου συμπατριώτου καὶ φίλου μας κ. Χρ. Δημητρίου ἐξ Ξεχώρου Φιλιατ. Τοῦ ἀπαντῶμεν ἤδη:

Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώμη τοῦ κ. Δημητρίου ποὺ ὑποστηρίζει ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔχη 35 χρόνια ποὺ ἔχει φύγει γιὰ τὴν ξενητειὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔχη γνώμη γιὰ τὰ τοπικὰ ζητήματα. Ὅταν ἀποκτοῦν δικαιώματα ἐντοπίου καὶ συμπατριώτου οἱ ξένοι ποὺ ἔρχονται καὶ ἐγκαθίστανται ἐδῶ, κατὰ περισσότερον λόγον ἔχουν ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἀδδιάφορο ἄν βρίσκωνται στὴν ξενητειὰ καὶ ἔχουν δημιουργήση ἀλλοῦ συμφέροντα. Ἔπειτα εὐτυχῶς οἱ δικοί μας συμπατριῶτες καὶ στὴν ξενητειὰ ποὺ βρίσκονται δὲν λησμονοῦν τὸν τόπον ποὺ γεννήθηκαν. Τὸν νοσταλγοῦν μὲ τὸ παραπάνω. Καὶ δείχνουν κάθε φορὰ τὴν ἀγάπη τους βοηθώντας πότε τὸ Νοσοκομεῖον, πότε τὰ Σχολεῖα τῶν χωριῶν τους κλπ. Τὸ ἐνδιαφέρον τους αὐτὸ τοὺς δίδει δικαιώματα νὰ ἔχουν γνώμην γιὰ τὰ τοπικά μας ζητήματα.

Ἐκεῖνο ποὺ σφάλλει ἀθελήτως ἐπίσης εἶναι ἐκεῖνο ποὺ γράφει ὅτι πᾶνε 43 χρόνια ποὺ ἐλευθερωθήκαμε καὶ ἀκόμη οἱ δρόμοι εἶναι στὴν ἴδια κατάστασι. Δὲν εἶναι αὐτὸ ἀληθές. Καὶ κακῶς ἔκαμαν ἐκεῖνοι ποὺ τοῦ ἔδωκαν ψεύτικες πληροφορίες.

Ἔχει τώρα ἡ Θεσπρωτία πολλοὺς δρόμους ποὺ ἔγιναν στὸ διάστημα αὐτό. Τὸ αὐτοκίνητο διασχίζει πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τὴν Θεσπρωτία. Ἡγουμενίτσα—Γιάννινα. Ἡγουμενίτσα—Φιλιάτες—Ἅγ. Πάντες. Ἄλλος δρόμος πρὸς τὸ Μπογάζι Κεραμίτσης καὶ γρήγορα θὰ φθάση στὴν Κεραμίτσα. Ἀπὸ Ἡγουμενίτσα—Παραμυθιὰ—Πρέβεζα ἄλλος δρόμος. Ἄλλος Ἡγουμενίτσα πρὸς Μαργαρίτιον—Πέρδικα—Πάργα. Ἄλλος ἀπὸ Φιλιάτες εἰς Σαγιάδα. Καὶ πλῆθος ἄλλων Κοινοτικῶν δρόμων μικροτέρας σημασίας.

Δὲν εἶναι ὀρθὸν ἐπίσης νὰ κατηγορήσωμεν τὸν ἀείμνηστον Βενιζέλον διότι τάχα δὲν ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν Ἤπειρο. Μακάρι ν' ἀγαποῦσαν ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ τὴν Ἤπειρο σὰν τὸν Βενιζέλο. Ὁ Βενιζέλος ὅμως δὲν ἔλαβε ἀπὸ τὸ 1913 τὸν χρόνον ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνασυγκρότησιν. Ἀπὸ τὸ 1912 ἕως τὸ 1922 βρίσκονταν ἡ Ἑλλὰς σὲ συνεχεῖς πολέμους, ποὺ, ὅσο κυβερνοῦσε ὁ Βενιζέλος, ἦσαν νικηφόροι καὶ μεγάλωσαν τὴν Ἑλλάδα. Στὴν θέλησί του εἶχε ὑποδουλωθῇ ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς ἀπὸ λατρεία πρὸς τὸ πρόσωπόν του καὶ ἀπὸ θαυμασμὸ πρὸς τὰ μεγαλουργήματά του, ποὺ ἦσαν πολὺ ἀνώτερα τῶν δρόμων, ποὺ ἔχνει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὁ κ. Δημητρίου καὶ σημειώνει στὸ παθητικὸ τοῦ Βενιζέλου.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἦλθαν καὶ πολιτεύθηκαν στὴν Ἤπειρο ἀπόγονοι μεγάλων Πατριωτῶν καὶ εὐεργετῶν καὶ ἀναδείχθηκαν Βουλευταί, πρέπει ν' ἀναγνωρίσουμε ὅτι μᾶς ἐτίμησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν μὲ τὴν ἀξίαν καὶ τὰ μεγάλα ὀνόματά των καὶ καθῆκον εἴχαμε νὰ ἐκδηλώσουμε σᾶς Ἠπειρῶτες τὴν εὐγνωμοσύνη μας, τιμῶντας τοὺς ἀπογόνους τῶν ἡρώων τοῦ Σουλίου ἢ τῶν λοιπῶν εὐεργετῶν.

Δὲν ὑπῆρξε σφάλμα ἐξ ἄλλου ποὺ ἦλθαν καὶ πολιτεύθηκαν. Ἄν δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς τιμήσουμε θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχαμεν ἐντόπιους νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Καὶ ἐντόπιοι δὲν ὑπῆρχον. Ἕνας βρέθηκε ἐντόπιος, ὁ κ. Π. Μπέμπης ποὺ πολιτεύθηκε συνέχεια ἀπὸ τότε καὶ ἐντεῦθεν. Καὶ ὅμως οὔτε αἱ Φιλιάτες τοῦδωκαν ὅλην τὴν βοήθειαν ποὺ ἔπρεπε γιὰ νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύη στὴν Βουλή, οὔτε καὶ ἡ ἄλλη Θεσπρωτία. Ἡ Παραμυθιὰ ποτὲ δὲν τοῦδωκε δύναμη γιατὶ ἦτο Φιλιαταῖος. Ἀπαράλλακτα ὅπως ἐφέτος στὶς ἐκλογὲς ὁ Παραμυθιώτης Στρουγγάρης πῆρε ψυχία στὶς Φιλιάτες καὶ ὁ Φιλιαταῖος Παπασταύρου ἐλάχιστα στὴν Παραμυθιά. Ὁ κ. Μπέμπης ποὺ θὰ τιμοῦσε τὸν τόπον στὴν Βουλὴ τὸν ἔθεσεν ὁ λαὸς στὸ περιθώριον, μολονότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἄν μαζευθοῦν 80 ἀπὸ τοὺς νέους, ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν στὴν Βουλὴ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ φθάσουν τὸν κ. Μπέμπην, χάρις στὸν ὁποῖον διαθέτει ὁ τόπος μας τὸ μεγαλείτερον ἔργον, τὸ Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν, ποὺ εἶναι ἔργον τοῦ κ. Μπέμπη. Καὶ ὅμως οἱ δικοί μας ψηφίζουν κάθε λογῆς ἄνθρωπον ποὺ πολιτεύεται γιὰ νὰ βρῇ ἐπάγγελμα καὶ δὲν προτιμᾶ ἐκεῖνον ποὺ ἐθυσίασε τὸ ἐπάγγελμα στὴν Πολιτικὴ μὲ τὴν φιλοδοξία νὰ προσφέρη κάτι εἰς τὸν τόπον.

Συνεπῶς δὲν εἶναι οἱ δικοί μας ἀνίκανοι νὰ πολιτευθοῦν κ. Δημητρίου. Ὁ λαὸς ὅμως ὁ ἰδικός μας δὲν τιμᾶ τοὺς ἰδικούς του τοὺς τιμίους ἀνθρώπους. Δίδει μεγαλείτερη ἀξία στὸν ξένο παρὰ στὸν δικό του ἄνθρωπο. Καὶ ἔτσι εἴδαμε νὰ πάρουν ψῆφους στὴν Θεσπρωτία διάφοροι ξένοι καὶ νὰ μὴ πάρουν οἱ πραγματικὰ ἐντόπιοι ἢ ἐπήλυδες. Καὶ ὅταν ὑποτιμῶμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἐντόπιων—ὅταν ἔχουν πραγματικὴ ἀξία—πῶς θὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαίτησι νὰ βγοῦν καὶ καλύτεροι στὴ πάλη τῶν Κοινωνικῶν ἀγώνων. Ὑπάρχουν στὸν τόπο μας ἠθικὰ στοιχεῖα ἀλλὰ κάθωναι ἀπόμερα. Τοὺς ζητᾶμε ὅταν ἔχουμε τὴν ἀνάγκη τους. Τοὺς κλωσσᾶμε ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα νὰ τοὺς δώσουμε μιὰ ψῆφο ποὺ καὶ πάλιν θὰ τὴν χρησιμοποιήση γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου. Φθονοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Καὶ ἔτσι ἔρχεται ὁ ξένος καὶ μᾶς καβαλικεύει... Καὶ καλὰ νὰ μᾶς κάνουν τέτοιοι ποὺ εἴμαστε.... Ἐὰν ὁ φίλος μας κ. Δημητρίου ἢ ἄλλος τις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμη μας ἄς μᾶς γράψη.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. Γ. ΡΑΛΛΗΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς στείλη τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐπιστολὴν καὶ σημειοῦμεν μὲ ἱκανοποίησιν τὴν παρεχομένην διαβεβαίωσιν ὅτι καὶ ἀπὸ τὸν νέον τομέα του θὰ παρακολουθῇ μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον τὰ ζητήματα καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου, τοῦ ὁποίου κάθε προσπάθεια ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν ζητημάτων ποῦ ἀφοροῦν τὴν Ἐπαρχίαν. ἡ ὁποία, ὡς πιστεύομεν, πρέπει νὰ προσελκύση ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἑκάστοτε Κυβερνώντων, διότι καὶ ἀνάγκας πολλὰς ἔχει καὶ διότι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὄχι μόνον αἱ Ἀθῆναι.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ὁδοῦ πρὸς Μαργαρίτιον καὶ διακλάδωσιν ταύτης πρὸς Πέρδικαν παρὰ τὴν Μαζαράκιάν, ἀπαντῶντες εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν, τονίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ὁδὸς Ἡγουμενίτσης—Μαργαριτίου ὡς καὶ ἡ πρὸς Πέρδικαν εἶναι ἀσφαλῶς Ἐπαρχιακαὶ ὁδοί. Ἡ ἀποπεράτωσις ὅμως τῆς ὁδοῦ Ἡγουμενίτσης—Μαργαριτίου, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ βατὴ καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ δι' ὅλα τὰ μέσα μεταφορᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν ἰσχνῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ὁδοποιΐας Πρόκειται περὶ ὁδοῦ οὐσιώδους σημασίας, χρησίμου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πλουτοπαραγωγικῆς περιοχῆς ταύτης καὶ διὰ Στρατιωτικὰς τοιαύτας. Ἐπεκτεινομένη ἡ ὁδὸς αὕτη μέχρι Κανελλακίου, ἔνθα διέρχεται ἡ ὁδὸς Σαγιάδος. Παραμυθιᾶς—Πρεβέζης, θὰ ἐξυπηρετήση καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς Πάργης—Μαργαριτίου, ἀλλὰ καὶ τὰς Τουριστικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου μας καὶ τῆς Κερκύρας διότι θὰ δύναται νὰ χρησιμεύση καὶ ὡς ὁδὸς Κερκύρας—Ἡγουμενίτσης—Μαργαριτίου—Ἀθηνῶν, ὅτε ἡ ἀπόστασις ἐντεῦθεν μέχρις Ἀθηνῶν συντέμνεται κατὰ 25 χιλ)τρα τοὐλάχιστον.

Φρονοῦμεν ἑπομένως ὅτι δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ἡ μελέτη τοῦ θέματος μὲ πνεῦμα τὴν εὐμενῆ ἐπίλυσίν του. Δύο τρόποι ὑπάρχουν διὰ νὰ γίνη τελείως βατὴ ἡ ὁδὸς αὕτη. Ἢ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς Ἐθνικὴ τοιαύτη—καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ χρειασθῇ ἀνάγκη ἐκδόσεως εἰδικοῦ Νόμου — ἤ νὰ ἐνισχυθῇ οἰκονομικῶς τὸ Ταμεῖον. Ὁδοποιΐας Θεσπρωτίας δι' εἰδικοῦ κονδυλίου ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς.

Διετέθησαν ἤδη διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην 50 χιλ. δραχῶν. ἐξ αὐτῶν ἐδαπανήθησαν 10 χιλ. ἀπολογιστικῶς δι' ἐκτέλεσιν ἐπειγουσῶν ἐργασιῶν δι' ἐπίτευξιν δοκιμαστικῆς διελεύσεως λεωφορείου καὶ ἐπετεύχθη, τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 40 χιλ. νὰ διατεθῇ κατ' αὐτας διὰ τὴν ἐπίτευξιν καλυτέρας τῆς ὁδοῦ ταύτης. Ἐδαπανήθησαν ἐπὶ πλέον δρχ 23 χιλ. ἐξ εἰσφορῶν τοῦ Κ. Τ. Ε. Λ. Θεσπρωτίας καὶ ἐγένοντο ἐργασίαι συμπληρωματικῆς διανοίξεως, διὰ τοῦ προωθητῆρος τῆς ὑπηρ, Μηχανικῆς καλλιεργείας. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἀποτελοῦν ἡμίμετρα.

Ἡ Νομομηχανικὴ Ὑπηρεσία ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον μελέτην βαθμιαίας ἐκτελέσεως τοῦ ὅλου ἔργου, προϋπολογογίσασα τὴν δαπάνην εἰς 1.995.000 δρχ. κατανεμομένας εἰς τέσσαρα συνεχῆ οἰκονομικὰ ἔτη. Ἡ πρότασις ἐνεκρίθη διὰ δραχμὰς 1.350.0000 καὶ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀναγράφεται τὸ ποσσὸν τῶν 150.000 δρ. ἐξ αὐτῶν διετέθησαν ἤδη μόνον 50 χιλ. ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται. Περιμένομεν ἑπομένως νὰ μελετηθῇ τὸ θέμα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ράλλη, διὰ νὰ δοθῇ ἡ δέουσα λύσις, ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Κράτους, εἰς αὐτὸ, ὅτε καὶ θὰ πεισθοῦμε ὅτι, ὁ ἐγνωσμένως δραστηριότητος ὑπουργὸς κ. Ράλλης, δὲν γνωρίζει μόνον ν' ἀπευθύνη φιλόφρονας ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Ἐπαρχιακὸν τύπον καὶ νὰ σκορπίζη ὑποσχέσεις, ἀλλὰ γνωρίζει καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ὑποσχέσεις του . . .

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι προκειμένου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1795)51 νὰ συμπληρωθῇ ἡ κενὴ θέσις ἑνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου Δημοσίας χρήσεως μὲ ἕδραν τὴν πόλιν Παραμυθίας, παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν.

Ἡγουμενίτση 31—3—56
Ὁ Νομάρχης
Ι. Γκότσης

Οἱ ἀρτοποιοὶ Ἀθηνῶν

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Συντεχνίας Ἀρτοποιῶν Ἀθηνῶν κατηρτίσθη εἰς Σῶμα ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Εὐάγ. Λεοντίδης, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Εὐάγ. Τασούλας, Ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Ἀθ. Κούνδουρος καὶ Γ. Ἀλεξίου, Ταμίας ὁ κ. Βασ. Κολιόπουλος καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Κ. Ραφαηλίδης, Γ. Ζαγοραῖος, Ἰω. Βότσης, Γερ. Ἔξαρχος, Μιχ. Τσιρώνης, Δημ. Ἀναγνώστου, Εὐάγγ. Μήτσης, Παντ. Βαϊμάκης, Ἰω. Σαντοριναῖος καὶ Κωνστ. Σῖμος.

Οἱ ἀρτοποιοὶ Πειραιῶς

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸ Σωματεῖον Ἀρτοποιῶν Πειραιῶς «Ἡ Δήμητρα» ἐξελέγησαν: Πρόεδρος κ. Βασίλ. Ἔξαρχος. Ἀντιπρόεδρος κ. Πέτρος Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Κοσμᾶς Ἀναγνωστόπουλος, Ταμίας κ. Στ. Λογαρᾶς καὶ σύμβουλοι Θεοχ Βαζάκας. Φωτ. Μέλος, Ἀν. Μουστάκας, Ἀπ. Μπούγιας, Δ. Νάτσης, Χρ, Οἰκονόμου, Σταῦρος Πανταζῆς καὶ Βασ. Παπανικολάου.

ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

σα καλὰ τοὺς αὐθέντας του, καὶ ὅτε τὴν νύκτα τῆς 24 Ἀπριλίου 1942 συνελήφθην καὶ μετήχθην εἰς Ἰταλίαν ὅπου παρέμεινα εἰς τὰ στρατόπεδα ἐπὶ 38 1)2 μῆνας, ὁ φερώνυμος αὐτὸς χριστιανός, διότι Ἕλλην δὲν ἦτο, ἐφώναζε «κάτσετε καλὰ γιατὶ σᾶς στέλνω ἐκεῖ ὅπου ἔστειλα τὸν Μοναστηριώτη».— Νὰ περιγράψω ἕνα γέροντα ὅστις μὲ διεδέχθη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου (δεδομένου ὅτι ὡς Δήμαρχος μόνον δύο μῆνας ἔμεινα διότι οἱ κατακτηταὶ βλέποντες ὅτι δὲν τοὺς ἐξυπηρετῶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Βασιλάκο τὴν ἀντικατάστασιν μου, ὁ ὁποῖος Δήμαρχος λησμονήσας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ φέρει Ἑλληνικὸν ὄνομα ὑπηρέτει τοὺς κατακτητὰς φθάσας μέχρι σημείου νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ Ἰνδρὶζ Τζαμαλῆ τὸν ὁποῖον εἶχον τουφεκίσει οἱ ἰδικοί μας ὡς καταδότην καὶ μᾶς εἶπε ὁ Δήμαρχος ὅτι ὁ Ἰνδρίζ Τζαμαλῆς εἶναι ἐθνικὸς μάρτυς, καὶ τὸ μνημεῖον τὸ ἔκαμε μὲ χρήματα τοῦ Δήμου;— Νὰ περιγράψω ἕνα ἀχαρακτήριστον συμπολίτην ὁ ὁποῖος ἔπανε λθὼν ἀπὸ τὴν ἀμφίβολον αἰχμαλωσίαν ὅπου εὑρίσκετο ἀναγκαστικῶς (διότι μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν μὲ τὴν Ἰταλίαν ἠρωτήθη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ἄν θέλει νὰ ἐπανέλθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήντησεν ὄχι πατρίδα μου εἶναι ἡ Ἰταλία) δὲν ἔπαυσε οὔτε ἐπὶ στιγμὴν νὰ μὴ γυρίζη μὲ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ νὰ καταδίδη τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας, μεταμφιεζομένος εἰς Ἰταλὸν στρατιώτην ὅπως καὶ τινες ἄλλο νὰ μετέρχεται τὸν μαύραγορήτην.

Συνεχίζε ται